

இளைஞர்களுக்கு வழி விடுவோம்! (8)

கரும்பு வெட்டும் தொழிலாளி; இரும்பு நெஞ்சப் போராளி!

கலைஞர் கடிதம்!... முதல் பக்கத் தொடர்ச்சி

வேண்டும் என்பதை தான் உணர்ந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தனது இருபத்தி ஆறாவது வயதில், தலைமறைவாயிருந்த கியூபா புரட்சி யாளர்களைச் சந்தித்தார் சேகுவாரா. 1955இல் பிடல் காஸ்ட்ரோ விடுதலை செய் யப்பட்டதும், சேகுவாரா காஸ்ட்ரோவைச் சந்தித்தார். இருபத்தொன்பதாவது வயதில் சேகுவாரா புரட்சிப்படையின் மூன்றாவது அணிக்குத் தலைவராக அறிவிக்கப்பட்டார். முதல் அணிக்கு காஸ்ட்ரோவே தலைவராக இருந்தார். அவரது முப்பதாவது வயதில் புரட்சிப்படை வெற்றி அடைந்தது. கியூபா விடுதலைக்கு அவர் ஆற்றிய பணிகளை கவரவித்து, முப்பத்தொன்றாவது வயதில், கியூபக் குடிமகனாக அறிவிக்கப்பட்டார். கியூபா நிர்வாகத்தில் பங்குபெற்று வந்த சேகுவாரா 1961-இல், அதாவது, அவரது முப் பத்து மூன்றாவது வயதில் கியூபாவின் தொழில்துறை அமைச்சராக நியமிக்கப் பட்டார்.

அவர் அமைச்சராக இருந்தபோது பெற்ற மகிழ்ச்சியை விட, கரும்பு வெட்டுகிற தொழி லாளியாக வேலை செய்தபோதுதான் அதிக மகிழ்ச்சியாக இருந்திருக்கிறார். அமர்ந்திருந் தது அமைச்சர் நாற்காலியில் என்றாலும், அவர் மனமோ களம் தேடி அலைந்து கொண்டிருந்தது என்கிறார்கள் அவர் வர லாறு தீட்டியோர்.

அமைச்சராக இருந்து கொண்டே களம் தேடிய அவரால், இயல்பான குடும்ப வாழ்க் கையை நடத்த முடியவில்லை. அலெய்டா மார்க்சை அவர் காதலித்துத் தான் திரும ணம் செய்து கொண்டார். அவர் சாதாரண இல்லத்தரசியாக மட்டும் இருக்கவில்லை, அவரது செயலாளராகவும், சக போராளியா கவும் திகழ்ந்தார். ஆனால் அவருக்கு, வரி சையாக நான்கு குழந்தைகள் பிறந்தன. அவர்களை வளர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு அலெய்டா மீது மட்டுமே விழுந்தது. நியாய விலைக் கடைகளில் பொருட்களை வாங்க நடந்தோ, பேருந்திலோ போய் வர வேண் டிய நிலைமை. ஓரிரு முறை சேகுவாரா வின் அரசு வாகனத்தை மருந்து வாங்கி வர அலெய்டா எடுத்துச் சென்றதை பெரும் தவறு என்று சேகுவாரா கண்டித்தார். **“இந் தக் கார் யார் கார் தெரியுமா? மக்கள் வரிப் பணத்தால் வாங்கப்படலாம். அதில் மக்கள் பணத்தால் வாங்கப்பட வடரோல் உற்றுப் பட்டிருக்கிறது. அதை காய் கறி வாங்க நாம் எப்படி பயன்படுத்தலாம்?”** என்று சேகுவாரா கேட்க, மனம் வருந்தி அலெய்டா குழந்தை களைக் கைகளில் தூக்கிக் கொண்டு பேருந் தில் போய் வந்தார்.

சேகுவாரா தொழில் துறைக்கு அமைச்ச ராக இருந்தபோதிலும், வாங்கிகளைக் கையா

ளும் பொறுப்பும் அவரிடம்தான் இருந்தது. அவரிடம் பொருளியல் அறிவு இல்லை என்று கூற முடியாது. எனவே அந்தத் துறை யையும் அனைவரும் பாராட்டும் வகை யிலே நடத்தினார்.

ஆனால் பிறகு எல்லாவற்றையும் ஒரு நாள் துறந்து விட்டு, துப்பாக்கியோடு காடுகளை நோக்கிப் புறப்பட்டு விட்டார். உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான ஒரு உலகத்தைப் படைக்க வேண்டுமென்ற வேட்கையுடன் தொடங்கிய அந்தப் பயணத் தில், காட்டுப் பூச்சிகள் அவரைக் கடித்ததால் உடம்பு முழுவதும் வீங்கி விட்டதாம். சாப் பிட எதுவும் கிடைக்காமல், கிடைத்த குதிரை மாமிசத்தைச் சாப்பிடுகிறார். அதன் காரண மாக வயிற்று வலி. ஆஸ்த்துமா தொல்லை வேறு. “இவ்வளவிற்கும் இடையே ஏகாதி பத்தியத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண் டுமென்ற வேள்வியில் ஈடுபடுகிறார். தன் னைக் காவு கொடுத்துக் கொண்டாவது, மக்களுக்கு வெளிச்சத்தைக் காட்ட வேண் டுமென்ற வெறி அவரது கண்களில் எப் போதும் ஒளிவிட்டுக் கொண்டே இருந்தது.

“உருவுகண்டு என்னாம வேண்டும் -

உருள்பெருந்தோர்க்கு

அச்சாணி அன்னார் உடைத்து”

என்றார் அப்பயன் வள்ளுவர். உருவத் தின் சிறுமையைக் கண்டு இகழக் கூடாது என்பதுதான் இந்தக் குறளின் மையக் கருத்து. நேற்று நான் எழுதியதைப் போல கியூபா ஒரு சின்னஞ்சிறிய நாடு. அதன் மக்கள் தொகை அறுபது லட்சம். அந்த நாட் டின் எல்லையைக் கொண்டோ, மக்கள் தொகையைக் கொண்டோ அதனை மதித்து விட முடியாது. உலக அளவில் சிந்திக்கக் கூடிய ஒரு நாடாக இடம் பெற காரணமாக இருந்த - இருக்கிற பிடல் காஸ்ட்ரோ, பலக் கைக் கழக மாணவர் பேரவைத் தலைவ ராக இருந்தபோது அந்த நாட்டின் வெற்றிக் கான விதையை விதைத்தார். மிகப் பெரிய வல்லரசான அமெரிக்காவிற்குப் பக்கத்திலே மிகச் சிறிய நாடான கியூபா இருந்து கொண்டு, ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அடி பணிய மாட்டேன் என்று குரல் எழுப்பி, உலக மக் களையெல்லாம் வியந்து நோக்கச் செய்யும் அளவிற்கு கடந்த ஐம்பதாண்டு காலமாக வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. பிடல் காஸ்ட்ரோவும், அவரது ஆசிரிய் தோழரான சேகுவாராவும் 1955ஆம் ஆண்டு ஜூலை அல்லது ஆகஸ்டுமாதன் முதன் முதலாக சந்தித்துக் கொண்டிருக்கி றார்கள். இதுபற்றி சேகுவாரா எழுதும் போது, **“குளிர் நிறைந்த ஒரு நாள் இரவு, மெக்சிகோ நகரில், அவரை நான் சந்தித் தேன். முதலில் உலக அரசியல் நிலவரங்கள் குறித்து பேசினோம். வாமுது விடியும் முன்**

பாகவே எனது அடுத்த பயணத்தைப் பற்றிய முடிவுக்கு நான் வந்து விட்டேன். அறிவுக் கூர்மையி்க்க, தன்னம்பிக்கை நிறைந்த, அசாத்திய துணிச்சல் வாய்ந்த இளைஞரை நான் பார்த்தேன். கண்ணீரை நிறுத்தி விட்டு, போராட வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது” என் றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்தச் சந்திப்பு குறித்து காஸ்ட்ரோ என்ன எழுதினார் தெரியுமா? **“ஒரே நாள் இரவில் நடைபெற்ற உரையாடலில் சேகுவாரா கிரான்மா நோக்கிச் செல்லும் படை யில் ஓர் உறுப்பினராகி விட்டார்”** என்கிறார் பிடல் காஸ்ட்ரோ. அப்போது தொடங்கிய சந்திப்பு, இருவரையும் நண்பர்களாக, தோழர்களாக, போராளிகளாக, சகோதரர்களாக, கியூபாவின் வெற்றிக்கு வித்திட்ட வர்களாக உலகத்தின் முன் நிலை நிறுத்தியது.

தொடக்கத்தில் ஒரு குழப்பமான சமுதாய அமைப்பைக் கொண்ட நாடாக விளங்கிய கியூபாவில், புரட்சியை வெற்றிகரமாக நடத் தியதுதான் பிடல் காஸ்ட்ரோவின் வெற்றி. இவரது அன்பு காரணமாக, சேகுவாரா உலக நாடுகள் பலவற்றுக்கும் பயணம் மேற்கொள்ளவும், ஆப்பிரிக்க நாடுகளின் மீது கவனம் செலுத்தவும் முடிந்தது. எகிப்து நாட்டின் அதிபராக இருந்த கமால் அப்துல் நாசர், நெக்குமா, சிகோதேர, நயாரேரே போன்ற பல உலகத் தலைவர்களுடன் சேகுவாரா நெருங்கிய நட்பு கொண்டிருந் தார். தனது புரட்சிகரமான எண்ணங்களை இவர்களிடமெல்லாம் அவ்வப்போது பகிர்ந்து கொண்டார். சீனாவின் அதிபரான சு-என்-லாய் இவருக்கு அளித்த ஊக்கம் அயர்வு போக்கும் அருமருந்தாயிற்று! அடிக்கடி ஊக் கமளித்து வந்தார். கியூபாவின் விடுதலைக் காகத் துப்பாக்கியை கையிலே தூக்கிக் கொண்டு, இவர் பயணம் செய்த தூரம் மிகவும் அதிகம்.

மிக இளம் பருவத்தில், சேகுவாரா, கரும்பு வெட்டும் கூலித் தொழில் புரிவதற்காக சென்றார் என்றறிந்த தாய் செலியா, **“என் மகனே, இறுதியாக கரும்பு வெட்டும் தொழிலுக்குத்தான் அருகதையான வன் என்று கருதிவிட்டாயா? மரணத்தை எதிர்த்துப் போராட தகுதியானவன் அல்லவா நீ? அந்த இடம்தான் உனக்குரியது”** என்று கூறியதாக அந்த நூலாசிரியர் எழுதியிருப் பதை நான் படித்தபோது, புறநூலாற்றில் இடம் பெற்ற தமிழ்க் குல தாய்மார்களின் குரல்தான் என் செவிகளில் எதிரொலித்தன. அதே தாய், சில நாட்கள் கழித்து, தன்னு டைய மகனை ராணுவ பள்ளியில் சேர்த் துக் கொள்ளாமல் விலக்களித்து விட்டார்கள் என்ற செய்தியைக் கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைந் தாளாம். அப்போது அவளை பாசம் கல்விக் கொண்டது போலும். அப்போதும் அந்தத் தாய், **“நல்லவேளையாக என் மகன் தப்பி விட் டான்! ராணுவப் பயிற்சி என்ற பெயரால் என்**

மகனை ஏதாவது ஒரு சார்ஜன்டின் மனைவி, காய்கறி வாங்க பையோடு சந்தைக்கு அனுப் பியிருப்பதிலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டு விட் டான் அவன். ஆனாலும் அவன் போராடு கின்ற காலம் வந்தே தீரும்” என்றும் கூறினாராம்.

இந்தத் தாயின் வார்த்தைகள் பின்னர் எப்படி மெய்ப்பிக்கப்பட்டன என்பதை பிடல் காஸ்ட்ரோவின் இளவலும், சேகுவாராவின் நண்பனுமான ரால் காஸ்ட்ரோ - **“சேகுவாராவின் கடரியை படித்த போது ஒரு உன் னதமான புரட்சிக்காரனுடைய குருதியால் இது தீட்டப்பட்டுள்ளது என்பதை உணருகிறேன். அவரது ததரியம், உறுதி, இறுதிவரை போராடுகிற மனோதிடம் ஆகியவற்றின் மீது நான் அபிமானம் கொண்டேன். கொளில்லா குழுவிற்கு தோல்வி ஏற்பட்டது பற்றி எழுதும் போதும் அவர் பெரும் நம்பிக்கையோடு இருந்திருக்கிறார். இறுதிவரை பணிந்து போகாத வீரராக இருந்திருக்கிறார்”** என்று எழுதியிருப்பதிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

சேகுவாராவின் தனி மனித வாழ்க்கை முறையைப் பார்த்தால் கூட, இளம் வயதில் அவர் சாதாரண சராசரி மனிதர் களைப் போல இருக்கவில்லை. சியாரா மீஸ்ட்ராவில் காடுகளில் பதுங்கியிருந்த போ தும், விவசாயிகள் மத்தியில் கிராமங்களில் அவர் இருந்தபோதும், போராளிகளாக இருந்த அவரது நண்பர்கள், சூழ்நிலைகள் காரணமாக காம வேட்கை நிறைந்தவர் களாக மாறி, சில கிராமப் பெண்களுடன் உறவு கொண்டதாக அறிந்த சேகுவாரா அவர்களையெல்லாம் கடுமையாகக் கண் டித்திருக்கிறார். அது இரண்டு ஆண்டுகள் களுக்கு நடுவிலே எழும் உறவு முறை சம் பந்தப்பட்டதால், அவர்கள் புரட்சிக்காரர் களாகத் தான் கிராமங்களுக்குள் சென்றார் கள். அப்படியேதான் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக அவர்கள் செயல்பட்டால், அது புரட்சியை பாதிக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்.

புரட்சிக்காரனான சேகுவாரா தன் குழந் தைகளுக்கு தன் மறைவுக்கு முன் எழுதிய மடலை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“என் பிள்ளைகளி் அமுதங்களாம்,

பிரியத்திற்குரிய ஹில்படா, அலெய்டா, காமிலோ, செலியா, ஏர்னஸ்டோ ஆகியோ ருக்கு.

இந்தக் கடிதத்தை நீங்கள் எப்போதாவது படிக்கிறபோது நான் உங்களுடன், இல்லை என்பது தெரிந்து விடும்.

என்னை நீங்கள் அதிகம் நினைத்திருக்க மாட்டீர்கள். சின்னஞ்சிறார்கள்கோ என்னைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்க எதுவும் இருக்காது.

உங்கள் தந்தை தன் கருத்துக்களுக்கு ஏற்பச் செயலாற்றியவன். அவன் தன்

நம்பிக்கைக்கேற்ப வாழ்ந்தவன்.

நீங்கள் நல்ல புரட்சிக்காரர்களாக வளர வேண்டும். நன்றாகப் படிங்கள். இயற்கை யைக் கட்டுப்படுத்த தொழில் நுட்பத்தை தன் வயப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். புரட்சிதான் மிக முக்கியமானது என்பதை நினைவில் கொள். நாம் ஒவ்வொருவரும் அதில் தனித் தனியாக ஒரு துளிதான்.

இந்த உலகத்தில் எங்கு அநியாயம் கிழக்கப்பட்டாலும், அதுகுறித்து பிரதிபலிப்பைக் காட்ட வேண்டியது மிகவும் முக்கியமானதாகும். அதுதான் ஒரு புரட்சிக் காரனின் பாராட்டத்தக்க தன்மையாகும்.

விடைபெறுகிறேன், குழந்தைகளே.... உங் களை மீண்டும் பார்ப்பேன் என நம்புகிறேன்.

உங்கள் அப்பா அரவணைத்து, ஒரு பெரும் முத்தத்துடன்.

அப்பா “சே”

சேகுவாரா தன் புரட்சியை கியூபா நாட் டின் வெற்றியுடன் முடித்துக் கொள்ள வில்லை. பக்கத்திலே உள்ள பொலிவியா நாட்டிலும் புரட்சி விதையை ஊன்றி ட விரும்பிச் சென்றான். **“கியூபா புரட்சியில் எனக்கு அளிக்கப்படிருந்த கடமைகளை நிறைவேற்றி விட்டேன் என நினைக்கிறேன். நான் உங்கனிடமிருந்தும், தோழர்களிடமி ருந்தும் என்னுடையவர்களாகி விட்ட மக்கனி டமிருந்தும் விடைபெறுகிறேன்”** என்று பிடல் காஸ்ட்ரோவிற்கு மடல் வரைந்து விட்டு பொலிவியப் புரட்சியிலே தன்னை முழுமை யாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

பொலிவியா நாட்டின் புரட்சியின் வெற் றிக்காக முழு முனைப்புடன் பாடுபடும் சேகுவாராவின் வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க ஏகாதிபத்தியம் முயற்சித்தது. சேகுவாராவைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு 4200 டாலர்கள் சன்மானம் அளிக்கப்படும் என்று விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஒரு நாள், சேகுவாரா, உலகத்திலிருந்து காணா மல் அடிக்கப்பட்டார் என்று செய்தி வருகிறது. அவர் இருக்கிறாரா? இல்லையா? என்ற கேள்விகள் எல்லாம் எழுப்பப்படுகின்றன. உண்மை உலகத்திற்குச் சரியாக அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அமெரிக்க ஆவணங்களில் பின்னர் வெளிவந்த தகவல்க ளின்படி, அவர் கொல்லப்பட்டார் என்பதுதான் செய்தி. அந்த மரணத்தின் முனையிலே கூட, சேகுவாரா தன்னை சுடுவதற்காக வந்த ராணுவ தளபதியிடம் **“நீ ஏதற்கு வந்திருக்கிறாய் என்று தெரியும். நான் தயார். ஒரு மனிதனைத் தானே கொல்லப் போகிறாய். கோழையே சுடு”** என்றாராம். அவனும் சுட்டான். சேகுவாரா சுவரில் சாய்ந்து விழுந் தார். ஆனால், சாயாமல் நிமிர்ந்து நிற்கிறார் இன்றளவும் நம் நெஞ்சங்களில்!

அன்புள்ள

மு.க.

(முரசொலி - 15.11.2007)

முதல்வர் மு.க. ஸ்டாலின் உரை... முதல் பக்கத் தொடர்ச்சி

இரண்டு பணியையும் எனக்கு கொடுத்ததற்கு முதலில் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கொங்கு வேளாளர் அறக்கட்டளைத் தலைவர் பெஸ்ட் S.ராமசாமி அவர்களுக்கும், அறக்கட்ட ணையின் உறுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் என் பாராட்டுகள்! வாழ்த்துக்கள்!

தீரன் சின்னமையைவெளியில் கல்லூரி அமைக்க 28 ஏக்கர் நிலம் வாங்கியும் அனுமதி கிடைக்காமல் இருந்தது. கடந்த அ.தி.மு.க. ஆட்சிக்காலத்தில், இதே மேற்கு மண்டலத்திலிருந்து 9 பேர் அமைச்சர்களாக இருந்தும் அனுமதி கிடைக்கவில்லை. கல்லூரி கட்டியதற்காக இந்த நிலத்தின் வகையை கூட மாற்றிக் கொடுக்கவில்லை.

கல்லூரி கட்டுவதற்கான தடையை

உடனடியாக நீக்கித் தந்தேன்!

நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகு, நம்முடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அருமை தோழர் சுப்பராயன் அவர்கள் தீரன் சின்னமையை கல்லூரி தொடர்பான அறக்கட்டளை நிர்வாகிகளை எல்லாம் அழைத்துக் கொண்டு வந்து இந்தக் கோரிக்கையை என் னிடத்தில் வைத்தார். நான் நேரடியாக கண்காணித்து, நில “வகை”யை மாற்றிக்கொடுத்து கல்லூரி கட்டுவதற்கு இருந்த முதல் தடையை நீக்கினேன். பிறகு, உயர்கல்வித் துறை அனுமதி, கட்டட அனுமதி எல்லாவற்றையும் வழங்க ஆணையிட்டு அதையும் நிறைவேற்றிக் கொடுத்தோம்.

இன்றைக்கு இந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற பெண்களுக்கான கல்லூரியாக இது மாறியிருக்

கிறது. இதை நேரில் வந்து திறந்து வைக்கவேண்டும் என்று மிகவும் ஆசைப்பட்டேன். ஆனால், என்னுடைய உடல்நிலை காரணமாக, நீண்ட தூர பயணத்தை தவிர்க்கவேண்டும் என்று மருத் துவர்கள் கண்டிப்பாக சொல்லிவிட்டதால், காரணாலிக்காட்சி மூலமாக திறந்து வைத்திருக்கிறேன்.

கழக ஆட்சியில்தான் கொங்கு பகுதிக்கு

இரண்டு பெண்கள் கல்லூரி!

நான் மட்டுமல்ல, முத்தமிழறிஞர் கலை குரும் கொங்குப் பகுதி மக்களுக்காக நிறைய பாடுபட்டார். இதே மாதிரி, செயின்ட் ஜோசப் பெண்கள் கல்லூரிக்கு அருமை தோழர் சுப்பராயன் கோரிக்கையை ஏற்று அனுமதி கொடுத்தார். அப்போது இது ஒன்றுபட்ட கோவையாக இருந்தது. எனவே, தி.மு.க ஆட்சியில்தான் இந்தப் பகுதிக்கு இரண்டு பெண்கள் கல்லூரிகள் வந்திருக்கிற து என்று பெருமையாக சொல்லிக்கொள்கிறேன்

அதுமட்டுமில்லை, திருப்புகட்கே ஆதா ரமாக விளங்குகின்ற பனியன் தொழில் செழிக்க, உற்பத்தி வரியை தள்ளுபடி செய்தவர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள். அதுவும் “சட்டமன்ற உறுப்பினர் சுப்பராயன் கேட்டபடி ரத்து செய்யப்படுகிறது” என்று சட்டமன்றத்திலேயே கலைஞர் அறிவித்தார்.

கொங்கு வேளாளர் சமுதாயத்தை பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயமாக அறிவித்ததும் முத் தமிழறிஞர் கலைஞர்தான். இப்படி இந்தப் பகுதி வளரவும், இந்தப் பகுதி மக்கள் முன்னேறவும்

பெண்களுடைய கல்வி முன்னேற்றத்திற்காகவும் பாடுபட்டு வருவதுதான் நம்முடைய திராவிட மாடல் ஆட்சி.

இந்த வாய்ப்பை எனக்கு வழங்கிய திருப்பூர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மூத்த தலைவர்களில் ஒருவரான அருமை நண்பர் சுப்பராயன் அவர்களுக்கு இந் தத் தருணத்தில் நான் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரும்பிய பக்கம் எல்லாம் பள்ளியும், கல்லூரியும் உருவாக்கப்பட்டதால்தான், இன்றைக்கு வீடுகள்தோறும் பட்டதாரிகள் வலம் வருகிறார்கள்! இன்னொரு பக்கம், உங்களை மாதிரியான சமூக அமைப்புகளும், சேவை மனப்பான்மையோடு பள்ளி - கல்லூரிகளை தொடங்கினார்கள். அதனால்தான் கல்வி நீரோடை தடங்கள் இல்லாமல் நாடு முழுவதும் பாயுது! இந்தக் கல்வி வாய்ப்பை எல்லாம் தமிழ்நாட்டு இளைஞர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். முக்கியமாக பெண் பிள்ளைகள், கல்லூரிக் கல்வி - உயர்கல்விகள் என்று நிறைய படிக்கவேண்டும்!

பாட்டாளி வர்க்கத்துக்காக

தொடர்ந்து போராடும் சுப்பராயன்!

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகவும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்காகவும் தன்னை ஒப்படைத்துக்கொண்டு, நெடுநாட்களாக போராடி வருகிறவர்தான் நம்முடைய அருமை தோழர் சுப்பராயன் அவர்கள்! அதேபோல், ஒருநாட்களைப் செய்த செய்தித் துறை அமைச்சர் மு.பெ.சாமிநாதன் அவர்களுக்

கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திருப்பூர் செல்வராஜ் அவர்களுக்கும் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றி! ஒரு காலத்தில் கல்வி என்பது எல்லாருக்கும் எளிதாக கிடைத்துவிடவில்லை.

எட்டாக்கனியாக இருந்த கல்வி, இன்றைக்கு எல்லாருக்கும் கிடைக்கிறது என்றால், அதற்குப் பின்னால் ஏராளமான போராட்டங்கள் இருக்கிறது!

கல்லூரி கல்வியாக

விரிவு படுத்தியவர் கலைஞர்!

நீதிக்கட்சிக் காலத்திலிருந்து சமூகநீதியைவலி யுறுத்தி வருகின்ற சமூக சீர்திருத்தத் தலைவர் களால்தான் இந்த மாற்றம் சாத்தியமாச்சு!

பெருந்தலைவர் காமராசர் பள்ளிக் கல்வியை ஊக்கப்படுத்தினார்!

அதை கல்லூரிக் கல்வியாக முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் விரிவுபடுத்தினார்!

திரும்பிய பக்கம் எல்லாம் பள்ளியும், கல்லூரியும் உருவாக்கப்பட்டதால்தான், இன்றைக்கு வீடுகள்தோறும் பட்டதாரிகள் வலம் வருகிறார்கள்!

பெண்கள் உயர்கல்வி கற்க வேண்டும்!

இன்னொரு பக்கம், உங்களை மாதிரி யான சமூக அமைப்புகளும், சேவை மனப்பான்மையோடு பள்ளி - கல்லூரிகளை தொடங்கினார்கள். அதனால்தான் கல்வி நீரோடை தடங்கள் இல்லாமல் நாடு முழுவதும் பாயுது!

இந்தக் கல்வி வாய்ப்பை எல்லாம் தமிழ்நாட்டு இளைஞர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். முக்கியமாக பெண் பிள்ளைகள், கல்லூரிக் கல்வி - உயர்கல்விகள் என்று நிறைய படிக்கவேண்டும்!

பெண் கல்வியை ஊக்குவிப்பதற்குதான் அரசு பள்ளியில் படித்துவிட்டு, கல்லூரிக்கு வர மாணவி

களுக்கு நம்முடைய திராவிட மாடல் ஆட்சியில் மாதம்தோறும் ஆயிரம் ரூபாய் தருகிறோம்!

பெண்களுக்கு விடிவும் பயணம் என்று கட்டணமில்லா பேருந்து வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம்!

என்னுடைய கனவெல்லாம், தமிழ்நாட்டு மாணவர்களும் - மாணவிகளும் உலகம் எல்லாம் சென்று சாதிக்கவேண்டும்! நீங்கள் சாதிப்பதை பார்த்து நான் மகிழ்ச்சி அடையவேண்டும்!

பெண்களை வீட்டுக்குள் முடக்குகின்ற பழைய காலம் எல்லாம் மலையேறி சென்றுவிட்டது! பெண்கள் உலகை ஆளுகின்ற காலம் வந்து விட்டது!

வாங்க... உலகம் உங்களுக்காக காத்திருக்கிறது!

படித்து முன்னேறி வாங்க... வரலாற்றில் உங்களுக்கான இடம் காத்திருக்கிறது! இதற்கெல்லாம், அரசு மாதிரியே சமூகநல அமைப்புகளும், கல்வி மருத்துவம் போன்றவற்றில் சேவையாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முடிந்தவரைக்கும் இவ்வசுமாக... எவ்வளவு என்பதில் குறைந்த கட்டணத்தில் அந்த சேவையை வழங்கவேண்டும்!

அதுமாதிரியான சேவையி் ஈடுபடுகின்ற கொங்கு வேளாளர் அறக்கட்டளை மேலும் மேலும் வளர வேண்டும் என்று நான் மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

தீரன் சின்னமையை மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியில் படிக்கின்ற மாணவிகள் எதிர்காலத்தில் மிகச் சிறந்தவர்களாக எல்லா உயர்வையும் அடைய என்னுடைய வாழ்த்துக்கள்!

இவ்வாறு முதல்வர் மு.க. ஸ்டாலின் அவர்கள் உரையாற்றினார்.